

16. Tàbí tálàkà tí ó di ẹni ilẹ̀lẹ̀.
17. Léyìn nàà ó wà nínú un àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbó, tí wọn n gba araa wọn níyànjú pé kí wọn ní ifaradà, tí wọn tún n gba araa wọn níyànjú àánú síṣe.
18. Àwọn wònyẹn ni èrò ọwọ-òtún.
19. Sùgbón àwọn tí wọn sàl gba àwọn àmìi Wa gbó, àwọn ni èrò ọwọ-òsì.
20. Iná ni yóò bò wọn mólẹ̀ pátápátá.

SUURATU Ş-ŞAMSI (91)**Ó sọ kalẹ̀ ní Makkah.****Aáyàa rẹ̀ jẹ̀ mēdógún (15).**

Ní orúkọ Allaahu, Olópò àánú, Alàánú jùlọ.

1. Mo fi òdòrùn búra àti ìmólẹ̀ rẹ̀.
2. Àti ọ̀sùpà nígbà tí ó bá tẹ̀lẹ̀ e.
3. Àti ọ̀sán nígbà tí ó fi ògòo rẹ̀ hàn.
4. Àti ọ̀rú nígbà tí ó bò ó mólẹ̀.
5. Àti sánmò àti bí (Allaahu ẹ̀) mọ́ ọ̀.
6. Àti ilẹ̀ àti títẹ̀júu rẹ̀.
7. Àti ẹ̀mì àti bí ó ti ẹ̀ wà ní dọ̀gba-dọ̀gba.
8. Òun (Allaahu) sì jẹ́ kí ó mọ́ àwọn nńkan aburuu rẹ̀ àti àwọn nńkan tí yóò mùu páyà (Allaahu).
9. Àti pé ẹ̀ni tí ó bá fọ́ ọ̀ (ẹ̀mìi rẹ̀) mọ́ tí jẹ̀rẹ̀.
10. Ẹ̀ni tí ó bá sì bà á jẹ́ tí pàdánù.
11. Àwọn iran Samuudu ti pe (òtítọ́) nírọ́ nípaà títayọ́ ẹ̀nu un ààlàà wọn.
12. Nígbà tí olórí burúkú jùlọ nínú un wọn dìde (látí lẹ́ọ pa ràkúnmí).
13. Nígbà nàà ọ̀jísẹ́e Allaahu sọ́ fún wọn pé: Ràkúnmí Allaahu niyíi, nítorí nàà ẹ́ fún un ní omi mu.
14. Nígbà nàà wọn pé é ní ọ̀pùró, wọn sì gún (ràkúnmí nàà) pa. Nítorí nàà Olúwaa wọn sì pa wọn rẹ̀ nítorí ẹ̀sẹ́e wọn, Ó sì fi irú iyà kan nàà jẹ́ gbogboo wọn.
15. Àti pé Òun (Allaahu) kò bẹ̀rù nńkan tí yóò tí idíi rẹ̀ jáde.

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِفَآئِنَتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ
مُؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

سورة الشمس

مكية وآياتها خمس عشرة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ﴿٢﴾
وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾
وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ﴿٦﴾
وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا
وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ
خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾
إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾ وَلَا تَخَافُ
عُقُوبَهَا ﴿١٥﴾